Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L. iiij

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

pꝛa firmam petram. ℣. Iſte ē
qui contempſit vitam mundi
ꝛ ꝑuenit ad celeſtia regna Fū
datus enī. Lectio ſecunda.
Eſt aūt quedā hominū ſecu
lariū ſententia qua dicere aſſo
lent apud belligeros viros vi
ctus dicitur occiſus. Hoc di-
cit ſuis dilectoꝛibꝫ mundus:
ſed fidelibꝫ ſuis aliud loq̄tur
chꝛiſtus. In ſancta enī eccl'ia
inuenit̄ vnde illa ſentētia va-
cuetur vt non dicatur victus
qui fuerit occiſus. Aliud eniꝫ
eſt occidi pꝛo mundo: aliō oc-
cidi pꝛo chꝛiſto: qui occiditur
pꝛo mundo vincitur cum oc-
ciditur. Iſte itaq̄ꝫ non victoꝛ
ſed victus inuenitur occiſus:
q̄ niſi vinceretur nō occideret̄
Qui aūt occiditur ꝓ chꝛiſto:
victus nō dicit̄ qꝛ nō vincitur
q̄uis occidatur. Sed reuera
victoꝛ occiditur: qꝛ cū occidit̄
victoꝛ efficitur. ℟. Iuſtꝰ ger
minabit ſicut lilium Et floꝛe
bit in eternū ante dominum.
℣. Plātatus in domo domi-
ni in atrijs domus dei noſtri.
Et floꝛebit Lectio tertia.
Coꝛona victoꝛibꝫ dat̄. Quō
ergo occiſus ille victoꝛ negat̄
qui ꝓ eo q̄ occiditur a iuſto iu
dice coꝛonatur. Ecce beatus
hic martir occiſus eſt quideꝫ
non tñ eſt victus ſꝫ ꝑmāſit vi
ctoꝛ occiſus: qꝛ ꝓ inuicto iue-
nitur occiſus. Inuictus enim
chꝛiſtus dn̄s ꝓ quo maluit oc
cidi martir q̄ ſi occidi inuicto
noluiſſet ad victoꝛiā nō veni-
ret: imo ſi nō occideretur miſe
rabiliter vinceretur. Uicit er
go pꝛo fide moꝛiendo qui vin
ceretur ſine fide viuēdo. Sc̄p
tuꝫ eſt aūt qꝛ iuſtus ex fide vi
uit. Pꝛoinde ſi iſte martir a-
miſſa fide viuere decantaret̄:
fruſtra viueret coꝛꝑaliter quā
do ſp̄ūaliter in anima moꝛere
tur. Coꝛpus enī ex anima vi-
uit: anima ex fide viuit. ℟.
Deſideriū anie eiꝰ tribuiſti ei
dn̄e Et volūtate labioꝝ eiꝰ nō
fraudaſti eū. ℣. Qm̄ p̄ueni-
ſti eū i bn̄dictōnibꝫ dulced̄is:
poſuiſti i capite eiꝰ coꝛonā de
lapide p̄cioſo. Et. In .ij. no. ā
Filij hoīm ſcitote qꝛ dn̄s ſcīm
ſuū mirificauit. ps. Cū inuo.
Añ. Scuto bone voluntatis
tue coꝛonaſti eū dn̄e. ps. Uer
ba me. añ. In vniuerſa terra
gloꝛia et honoꝛe coꝛōaſti eum
ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Poſuiſti.
Omipotēs aūt in coꝛ- L. iiij
dibꝫ fideliū ſuoꝝ ꝑ fidē habi
tare dignat̄. Dicit enī apl's i-
terioꝛē hominē habitare xp̄m
ꝑ fidē i coꝛdibꝫ noſtris. Per-
manēte itaq̄ꝫ fide ꝑmanet in
hoie chꝛiſtus. Deſcēdēte autē
chꝛiſto diſcedit ab hoie vita.
Apl's enī docet qꝛ cuꝫ chꝛiſtꝰ
apparuerit vita noſtra tunc et
vos apparebitis cū ipo in glā

Inaniter ita ꝙ corpus ab a-
nima viuificatur ſi diſcedēte
chriſto anīa moriaꝛ. Nā ⁊ ipſe
dn̄s vt fidē eſſe vitā aīe demō
ſtraret: infideles mortuos ap
pellauit dicēs Dimitte mor-
tuos ſepelire mortuos ſuos.
Tu. ℟. Iſte cognouit iuſtici
am ⁊ vidit mirabilia magna
⁊ exorauit altiſſimū ⁊ inuentꝰ
eſt ī numero ſctōꝝ. ℣. Iſte eſt
qui cōtēpſit vitā mūdi ⁊ ꝑueīt
ad celeſtia regna. Et. Lcō v.
Quid ergo ꝓderit qꝛ videꝛ ī
corꝑe viuꝰ qui fuerit ī anima
morte infidelitatꝫ occiſꝰ. Iſta
beatus martir plenus ſpūſan
cto cogitanit ⁊ vt ſemꝑ ī aīa
viueret mortē corꝑis nullate
nus formidauit. Meminerat
enī dn̄m dixiſſe Nolite time-
re eos qui occidūt corpus a-
nimam aūt non pn̄t occidere.
Magis aūt eū timere q̄ pt a-
nimā ⁊ corpꝰ ꝑdere ī gehēnaꝫ
℟. Stolā iocūditatis indu-
it eū dn̄s Et coronā pulchri-
tudis poſuit ſuꝑ caput eiꝰ.
Induit eū dn̄s lorica fidei et
armauit eum. Et. Lcō ſexta.
Nouerat ergo hec beatꝰ mar
tir anīa nō moriēte corpus q̄
dē cū eterna requie ac felicita
te victuꝝ. Hinc eſt ꝙ ad ſube
undā corꝑis mortē indubitā-
ter ⁊ fortiter venit: qꝛ in ipſa
tꝑali morte eternā vitā anime
ſimul ⁊ carnis inuenit. Non ē
ergo victus ille victor occiſus
cui mors corꝑis tm̄ facta eſt
triumphalis vt ꝑ illā morteꝫ
fieret imortalis. Traditur ita
ꝙ iudici martir: deputaꝛ cru-
ciatibꝫ occidēdus. Deinde qꝛ
feruet ardore charitatis dolo
rē nō metuit ſupplicij Exhibu
it corpꝰ ſuū hoſtiā viuētē ſan-
ctā deo placētē. Impletuꝫ eſt
in illo etiā corꝑaliter quod ſpi
ritualiter ſcriptum de iuſtis
in libro ſapientie continetur.
Qm̄ deꝰ tēptauit illos ⁊ in-
uenit illos dignos ſe Tu aūt.
℟. Coronā aureā ſuꝑ caput
eius Expreſſam ſigno caſtita
tis gl'iam honoris et opꝰ for-
titudinis. ℣. Qm̄ ꝑueniſti e-
um ī bn̄dictionibꝫ dulcedinis
poſuiſti ī capite eius coronaꝫ
de lapide precioſo. Expreſſā.
In tertio noct. an̄. Iuſtus do
minus ⁊ iuſticias dilexit eq̄ta
tem vidit vultus eius. pſalm
In domio confido. an̄. Ha-
bitabit in tabernaculo tuo re
quieſcet in mōte ſctō tuo. ps.
Dn̄e q̄s ha. an̄. Poſuiſti dn̄e
ſuꝑ caput eiꝰ coronā de lapid̄
ꝑcioſo. ps Dn̄e ī vir. ℣. Ma
gna ē gl'ia. Scd̄m lucam.
In il. t. Di. ie. d. ſ. Si q̄ſ
poſt me vult venire ab-
neget ſemetipm̄ ⁊ tollat crucē
ſuā ⁊ ſequaꝛ me Et rel. Ome
Quia dn̄s ac re- lia b. greg.
dēptor nr̄ nouꝰ hō veīt ī mūdm̄